

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

MOTIV FRÅN LUDVIKA. — FOTO. APPELQVIST.

10DE ÅRG.

DEN 15 AUGUSTI 1909.

N^Ö 46

HVAR 8 DAG.

efter porträtt.

Elisabeth Aurora - Nordin

Kliché - Bengt Silfverstern

ELISABETH ANREP-NORDIN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Årets svenska sekelminnen inskränka sig icke till den stora statsvälningen, den oersättliga landsförlusten och det enastående författningsverket, ehuru dessa helt naturligt äro de i det yttre mest framrädande. Till dem sluta sig betydelsefulla reformrörelser i fråga om nationens inre lif. Till året 1809 anknyter sig sålunda noga sedt hela denna det svenska bondeståndets kamp för ekonomisk och social likställighet med öfriga samhällsklasser, hvars slutliga genomförande till seger det varit den sista generationen förunnadt att bevittna. Men år 1809 är också ett märkesår för de humanitära sträfvanernas genomgång i vårt land. Den svenska fångvårdsreform, som man sedermera vant sig att se oupphörligt förbunden med Oscars-namnet, är till sin upprinnelse knuten vid det bekanta Kröningsvårdiska memorialet på 1809 års riddarhus. Och samma svenska riksdag, som beviljade det första anslaget till det stora kanal-företag genom Sveriges midja, som kom att utgöra inledningen till nutidens storartade uppsving på kommunikationsväsendets område, hade ock tid och intresse och pänningar öfver för detta första svenska institut för döfstum- och blindundervisning, som 1809 upprättades på Manila af Per Aron Borg.

Det är icke bekant, på hvad sätt man tänkt sig hugfästandet af detta sekelminne. Kanske skall det gå jämförelsevis lika obeaktadt förbi som författningsjubileet. Men är det sant, att ett minne hedras mera genom handling än i ord, ligger den bästa sekelhyllningen åt detta 1809 års verk i den tysta bedrift, som hundra år senare utförts af den kvinna, hvars drag i dag af H. 8 D. återgifvas under titelvignetten. Ty fru *Elisabeth Anrep-Nordin* har till döfstum- och blindundervisningen i vårt land lagt den ännu långt svårare uppgiften att bibringa bildning äfven åt de olyckliga, som äro på en gång döfstumma och blinda, dessa åt hvilka begrepp och sinnesintryck kunna förmedlas endast med tillhjälp af de tre ofullkomligaste sinnena, smak, lukt och känsel. Uppgiften kunde synas olöslig. Men hvad är omöjligt för kärleksfullt tålmod och outtröttlig hängifvenhet?

Fru Elisabeth Anrep-Nordin är född i Stockholm den 21 april 1857, dotter till öfverdirektörsassistenten Frans Gustaf Anrep i hans första gifte med grefvinnan Julia Ulrika Elisabeth Mörner af Morlanda. Efter ett friskt och härdande ungdomslif — vid femton års ålder förvärfvade hon sig simmagisterkransen — sökte Elisabeth Anrep sig in vid telegrafan och aflade telegrafstexamen 1875. Men samtidigt gingo hennes intressen i annan riktning, som bättre lämnade utrymme åt hennes verksamhetslust, och redan följande år bestod hon den pröfning, som berättigade till inträde på döfstumsundervisningsbanan. Åren 1877 och 1878 tjänstgjorde hon därefter som lärarinna vid döfstumskolorna i Lund och Vadstena och blef följande år första lärarinna vid döfstumskolan i Skara. Samma år ingick hon äktenskap med föreståndaren för detta läroverk, fil. kand. Per Fredrik Stanislaus Nordin, men fortsatte med sin lärarinnetjänstgöring.

Så hände sig, att fru Anrep-Nordin år 1882 mottog till enskild undervisning en stackars blind och döfstum flicka. Under handledningen af denna öppnades hennes ögon för det verksamhetsfält, som här låg obrutet. Småningom mognade hos henne tanken att söka förmå staten att träda hjälpande till med en skola äfven för dessa kanske de hårdast vanlottade bland människobarn. Hon vände sig till drottning Sofia,

hvars varma hjärta och filantropiska intresse ej håller denna gång förnekade sig. Konung Oscars uppmärksamhet väcktes också för saken, och 1886 anvisade riksdagen med vanlig frikostighet för dylika ändamål det första anslaget, 2 000 kr., för anställande af försök med undervisning af blinda döfstumma. Några år senare höjdes anslaget till dubbla beloppet. Så kom i Skara till stånd den första svenska skola för blinda döfstumma, till en början med 5 elever. Sedermera har densamma överflyttats till Vänersborg i sammanhang med förläggandet dit af fjärde döfstums-koledistriktets skola, för hvilken hennes man är föreståndare. Härvid stannade emellertid icke hennes initiativ i barmhärtighetens tjänst. Mot midten af 1890-talet började hon att till undervisning mottaga äfven *sinnesslöa* blinda (men ej döfstumma), hvilka enligt gällande bestämmelser icke mottagas vid statens blindskolor. Det första statsanslaget för detta ändamål erhöi hon först 1905 med 250 kr. för hvarje elev. Samma år grundlade hon ett arbetshem för sådana lärjungar, hvilka efter skoltidens slut äro oförmögna att på egen hand försörja sig och hvilka anförvandter äro medellösa. Slutligen lyckades hon 1906 utverka statsbidrag till en asyl för 20 obildbara blinda sinnesslöa.

För dessa båda sistnämnda inrättningar måste lokaler fortfarande hyras. Däremot hade fru Anrep-Nordin glädjen sistlidna höst kunna inviga en särskild för genomgåfvor ävägabragta medel uppförd byggnad åt "skolhemmet för blinda döfstumma". Här är det ock hennes uppoffrande människokärlek firat sina vackraste triumfer. Tyvärr förbjuder utrymmet en utförligare redogörelse för de intressanta, men ytterligt tålmodspröfvande metoder, som måste tillgripas för att utan vare sig synens eller hörselns eller språkets tillhjälp bibringa dessa mänsklighetens vanlottade sådana begrepp och färdigheter, som sätta dem i stånd att meddela sig med andra människor, att läsa, att tillägna sig religiösa föreställningar o. s. v. Visserligen lyckas det i allmänhet icke att bringa blinda döfstumma till den höga grad af själsodling, hvartill den bekanta blinda och döfstumma amerikanska flickan Helen Keller bragt det; hon har ju t. o. m. utgifvit skrifter, som öfverflyttats till svenska språket och äfven i vårt land vunnit talrika läsare. Dels är Helen Keller otvifvelaktigt utrustad med en fullkomligt enastående intelligens, dels hade hon under sin tidigare ålder förmåga att höra och tala, hvarigenom hennes utbildning mycket underlättats. Men de resultat, som af fru Anrep-Nordin uppnåtts, ofta med barn, som äro födda blinda och döfstumma, äro beundransvärda. Flera af eleverna ha t. o. m. fått metodiskt ordnad undervisning uti att trots sin blindhet och döfstumhet frambringa artikulerade ljud, d. v. s. att tala och naturligtvis däri funnit en rik källa till glädje och tillfredsställelse. Så snart de kunna det, vilja de också helst meddela sig medels tal och icke med det teckenspråk, som gifvetvis samtidigt måste komma till användning.

Så intager vid 1900-talets början namnet Elisabeth Anrep-Nordin en plats motsvarande den, hvilken för hundra år sedan tillkom namnet Per Aron Borg. Det är en lyckligtvis liten krets, som får njuta den omedelbara frukten af hennes uppoffrande verksamhet i människokärlekens tjänst. Men hela folkets tacksamhet skall icke dess mindre omgifva henne och skänka henne stöd till fortsatt outtröttligt arbete för dess mest vanlottade barn.

SVENSKA BILDER.

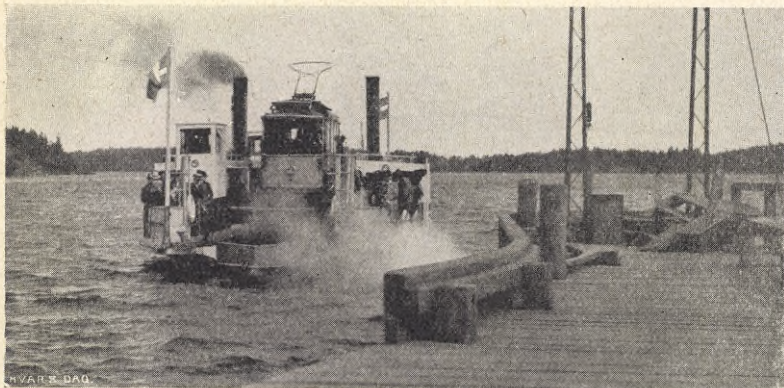

Foto. Carlsson, Sthlm.

LIDINGÖFÄRJAN VID ROPSTEN, MED SPÄRVAGN OMBORD.

Kliché: Bengt Sjöforsparre

Detta slag af trafik är ensamt i sitt slag i Sverige, liksom äfven anordningarne för vagnens öfvertransportering till färjan, i det denna här försiggår medelst rörliga, å färjan anbragta klaffar, under det att dessa klaffar å Trelleborgsroutens färjor äro anbragta å själva färjeläget.

Färjan, som är byggd å Södra varvet i Stockholm, förfogar öfver tvenne ångpannor, har en drifkraft af 200 hkr och rymmer 325 passagerare.

Å linjen trafikera Stockholms Spårvägs A.-B:s vagnar — gifvetvis dock för Lidingö Villastadsbolags räkning. Alla trafikordningar fungera utmärkt, och är be-

Foto. Carlsson, Sthlm.

ISLINGE FÄRJLÄGE — SPÄRVAGNEN I LAND.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthlm.—Olg.

Den 2 aug. öppnades *spårvagns- och ångfärjeförbindelsen Ropsten—Lidingö*, hvarigenom sistnämnda villasamhälle erhåller direkt kommunikation med hufvudstaden. Som af bilderna framgår öfvertransporteras vagnarne å den för detta ändamål särskildt inrättade färjan, hvarigenom de tidsödande och för passagerarne under rägnig väderlek obehagliga ombytena undvikas.

låtneheten bland passagerarne öfver den nya linjen allmän.

*

En lyckad mästerskapsregatta var den hvarmed Jönköpings roddsällskap den 1 aug. firade sitt 25-års jubileum, under täflan med roddarlag från Sveriges mest framstående roddsällskap, och Jönköpings hamn föredatte den stora dagen en sällsynt rörlig och liflig anblick.

Foto. Holm, Jönköping.

FRÅN JÖNKÖPINGS RODDSÄLLSKAPS SVENSKA MÄSTERSKAPSREGATTA: Grupp af samtliga regattadeltagare samt funktionärerna.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthlm.—Olg.

DEN NYA ENGELSKA TERRITORIALARMÉN.

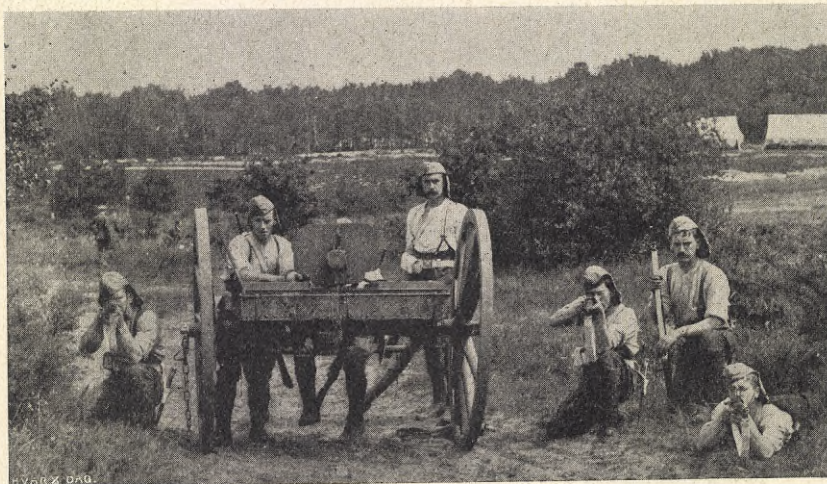
Om en pjäs som "En engelsmans hem" — ett "drama", hvars enda raison d'être var dess patriotism, om man med detta namn vill smickra en litet öfver förnuftets gränser gående chauvinism — hade gått öfver scenen i ett annat land, skulle den utan tvivel blifvit ut-hvisslad tämligen i spelets

Efter fotografi.

INFANTERISTER PÅ MARSCH VID ALDRERSHOT.

Kliché: Bengt Silfverparre.

Efter fotografi.

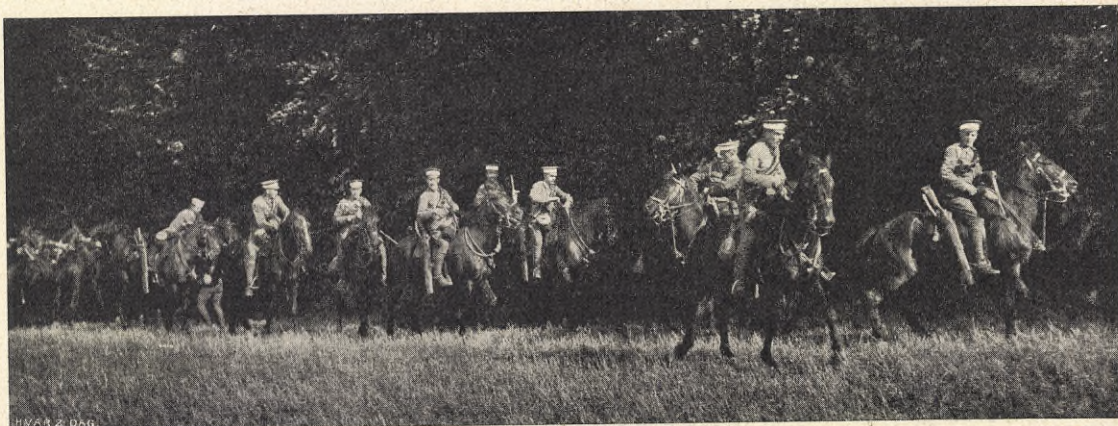
EN MASKINKANON HÅLLER VÄGEN.

Kliché: Bengt Silfverparre.

början. Nå, det blef den ju också — i Tyskland; men den skulle nog ha blifvit det i det landet som annorstädes, *äfvén* om det varit en tysk som skrivit det, och *äfvén* om det varit fråga om de tyska fosterlandssträngarna i st. f. de engelska — liksom ock i det fall att den inte varit så utmanande direkt riktad mot den germanska stormakten. Ty de tyska mågarna behöfva i alla fall en Wildenbruchs teatraliskt

tror man det också inte riktigt: aldeles tvifla på det tors man inte. Man väntar en flygande invasion — tyska soldater och kanoner i Zeppelinare — hvilken vacker eftermiddag som hälst, och man ser tyska spionballonger, styrbara, nattetid fara öfver England och spionera ut läget. Man gissar på att tyskarna gräfva en tunnel under hafvet...

Man tror hvad som hälst.

Efter fotografi.

KAVALLERI UNDER MARSCH.

Kliché: Kem. A. S. Bengt Silfverparre Ståhm—Gbg.

UPPSTÄLLNING FRAMFÖR TÄLTEN.

Men där finns också förnuftigt folk i England, som ser faran utan att överdriva den, och som med anledning där-af gör hvad göras kan — på ett förnuftigt sätt söker öka John Bulls försvarsmöjligheter. Man kan ju vara patriot på flere sätt.

Ett icke dåligt sådant

HÄSTSKÖTARE I TERRITORIALARMÉN.

ven från andra håll varit fullt aktivt, hvilket gjort, att territorialarmén under detta år från en styrka på ej fullt 200,000 man uppköpts till 255,000 — 80 procent af dess tilltänkta storlek.

Och det arbetas energiskt på att göra territorialarmén till en fullt krigsberedd och verkligt krigsduglig här. Af de erforderliga 744 artilleripjä-serna och 292,000 gevären ha redan respektive 700

MÅLTID BLAND TÄLTEN.

är det, som de 300 Londonfirmorna gifvit prof på. Inalles sysselsättande öfver ett hundra tusen manliga arbetare, ha de förpliktigt sig att gifva dessa årligen

och 235,000 utlämnats eller blifva det under årets lopp. Också den stora svårigheten med anskaffande af de gifvetvis oundgängliga hästarna hålla på att öfver-

Efter Fotograf.

Kliché: Bengt Silfverparre.

HVAR 8 DAG

Efter fotografi

TERRITORIALARMÉN I FÄLT.

Kitché: K^{on}. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm—Gbg.

vinna. I hvarje grefskap ha noggranna förteckningar uppgjorts på det befintliga antalet användbara militärhästar, af hvilka öfver ett kvarts hundratusen redan ställts till krigsministeriets förfogande för en eventuell mobilisering — bortåt tjugu tusen ha af ministeriet inköpts och utstationerats.

Konung Edward har själf nyligen gifvit ett tecken på sin höga belåtenhet med hvad som uppnåtts, då han nämligen häromdagen högtidligen öfverlämnade till 12 Yeomanryafdelningar och 100 bataljoner deras nya fanor.

(Samtliga bilder från territorialarmén.)

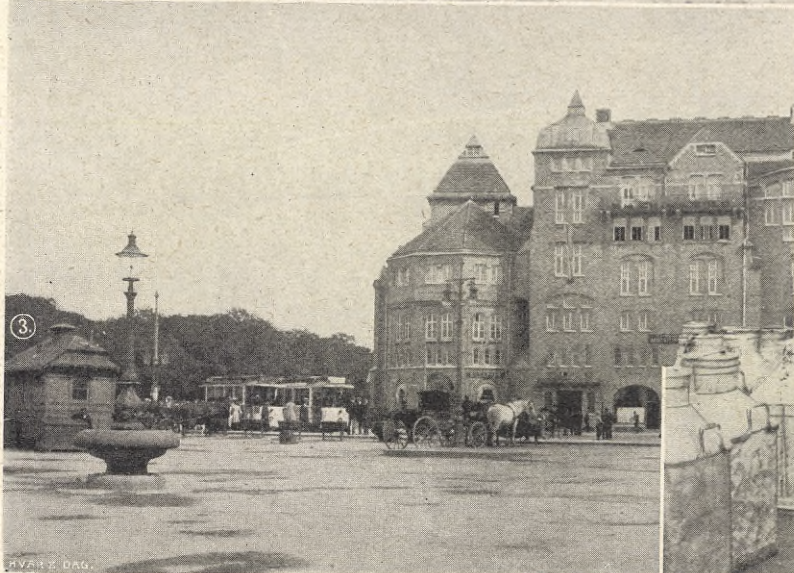

HVAR 8 DAG

Efter fotografi

Kitché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm—Gbg.

ÖGONBLICKSBILDER FRÅN DE FÖRSTA STORSTREJKSDAGARNA.

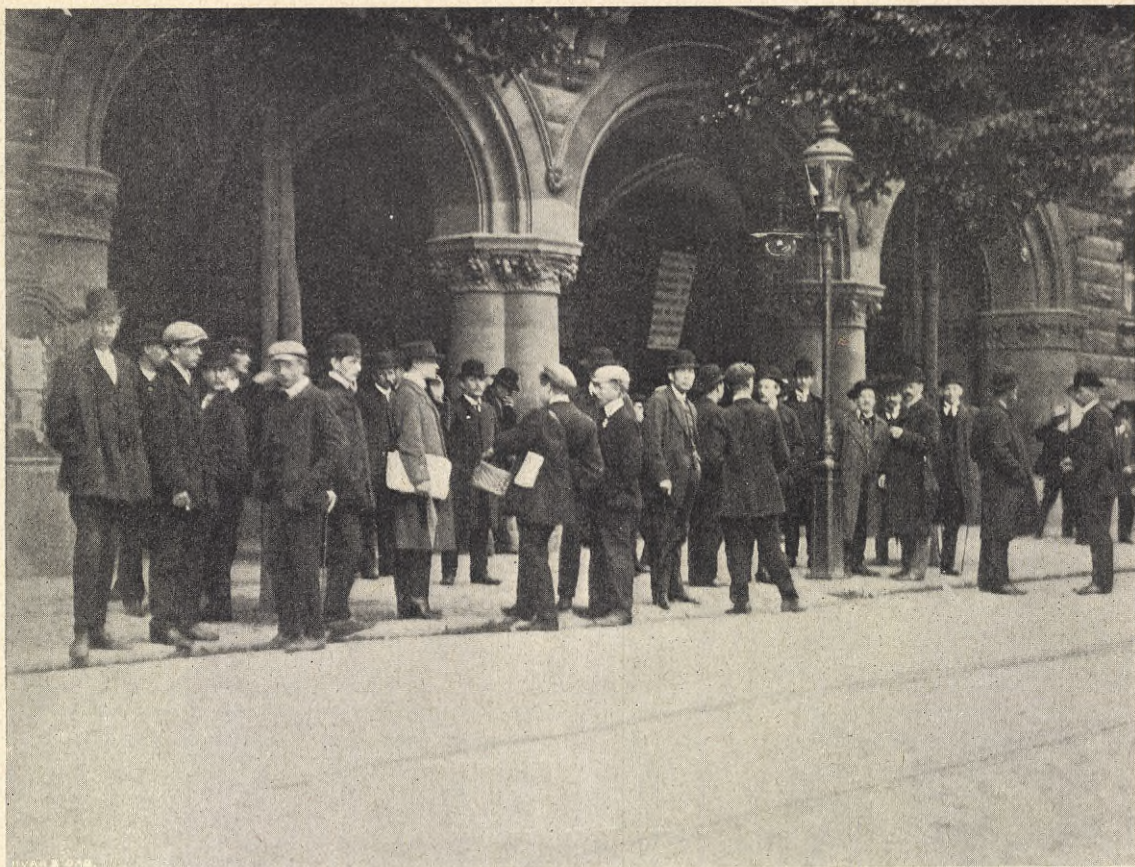

1 OCH 3 FRÅN GÖTEBORG: 1. Mjölkkärra under detektivbevakning, 3. Första strejkdagen utanför Arbetareföreningens hus.
2 OCH 4 FRÅN STOCKHOLM: 2. Mjöltransport, 4. Mijitärbevakning vid Norra station.

De första dagarna af den stora sociala striden äro redan förbi, när detta skrives, och det är med glädje man landet rundt konstaterat den värdiga och lugna hållning, som öfverallt visats af arbetarne, dem själfva till heder och helt visst äfven till största gagn.

Och, hur än denna "de korslagda armarnas strid", som slagordet lyder, månne utfalla, är det att hoppas att samma präge af behärskning allt intill slutet skall karaktärisera denna arbetarnes stora demonstration mot arbetsgifvarne, som heter storstrejk, och att, när stunden kommer, det blir i behärskningens och den goda viljans tecken, som striden afbläses.

ÖGONBLICKSBILDER FRÅN DE FÖRSTA STORSTREJKSDAGARNA.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

UTANFÖR FOLKETS HUS I STOCKHOLM DEN ANDRA STREJKDAGEN.

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

H. 8 Da GÖTEBORGSFOTOGRAF.

UTANFÖR ARBETAREFÖRENINGENS HUS I GÖTEBORG KL. 5 PÅ E. M. DEN ANDRA STREJKDAGEN.

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

LEIPZIGS UNIVERSITET 500 ÅR.

Efter fotografi.

UNIVERSITETET I FESTSKRUD.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stilm.—Gos

Dagarna den 28 till 31 juli har *Leipzigs universitet* firat 500-årsminnet af sin tillvaro. Det var kurfurst Fredrik den stridbare af Sachsen, som med påven Alexander V:s (i Pisa) samtycke i september 1409 grundade den nya högskolan. Jämte Heidelberg är Leipzig Tysklands äldsta universitet, och i fråga om antalet professorer o. akademici öfverträffas det blott af Berlin och München. Bland hedersgästerna vid ju-

Efter fotografi.

STUDENTER I PARAD PÅ VÄG TILL FESTFÖRESTÄLLNINGEN Å TEATERN.

Kliché: Bengt Silfverparre.

bileumsfestligheterna märktes representanter för 82 universitet.

GREKISKT PRINSBESÖK.

Prins Kristoforos af Grekland anlände den 5 aug. på aftonen till Malmö och fortsatte resan omedelbart till Stockholm, för att en kortare tid stanna som de kungligas gäst. Prinsen, som äfven i fjol gästade vårt land, är som bekant kusin med prinsessan Ingeborg och morbror till prinsessan Maria.

Efter porträtt.

PROFESSOR SVANTE ARRHENIUS, nu promoverad till hedersdoktor vid Leipzigs universitet.

Kliché: Bengt Silfverparre.

Efter fotografi.

PRINS KRISTOFOROS AF GREKLAND, nu på besök i Sverige.

Kliché: Bengt Silfverparre.

BILDER TILL OROLIGHETERNA I SPANIEN.

Efter fotografier.

Kliché: Kem. A. B. Bengt Sjöförsparre Stålm—Gbg.

Öfre bilden: EN AF HUFVUDSTATORNA I BARCELONA, CENTRUM FÖR DE SENASTE OROLIGHETERNA I SPANIEN.

Nedre bilden: RESERVISTER, INKALLADE FÖR RIFF-KRIGETS SKULL, ANLÄNDA TILL ARTILLERIKASERNEN.

SPANSKA RIFF-KRIGET

Underrättelserna rörande det *spanska Marocko-äventyret* ha på sistone något växlat, och, då detta skrives, ser det ut som om ett ögonblicks vapenhvila skulle ha inträdt vid Melilla. General Marina, överbefälhavaren för de spanska trupperna i Marocko, synes t. v. intaga en afvaktande hållning.

Ett är emellertid säkert — att spanjorerna lidit svåra förluster i de hitintills utkämpade striderna.

De lugnare förhållanden, som nu inträdt i själfva Spanien, föfela naturligtvis ej heller sin inverkan på händelserna i Marocko. Både i Barcelona och det öfriga Spanien synes nu lugn råda, och arbetet har återupptagits; grämelsen öfver krigspolitiken verkar därför ej längre hämmande på truppafsändningarna eller i så hög grad inverkan på soldaternas uppförande.

SOLDATER OCH BÖNDER FÖRA DE SÅRADE TILL SJUKHUSEN.

Öfverst: FRÅN STRIDERNAS KRING MELILLA, spanskt artilleri i strid med kabylor. (Krigsbilderna tagna 24 juli.)
MERRY DEL VAL, SPANSKA SÄNDEBUDET I MAROCKO, som man vill göra ansvarig för kriget.

Efter fotografier.

SPANSKA TIRALJÖRER I STRID MED KABYLERNÄ. (Fotografierna tagna den 24 juli.)
GENERAL MARINA, högst befälhavaren för den spanska styrkan i Marocko, utdelande sira order.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Sthm—Gbg.

HYLLNINGARNA FÖR BLÉRIOT.

Från de storartade hyllningsfästerna i Paris för "nationalhjälten för dagen", den djärfve aviatikern M. Blériot — om hvilken vi f. ö. hänvisa till våra fotos i de båda föreg. nr:ren — återges här en bild. Bredvid M. Blériot, som just håller tal, synes t. h. general Dalstein, därefter engelska Aëroklubbens president; t. v. justitieministern Barthou, vidare franska Aëroklubbens president samt M.me Blériot.

Efter fotografier.

FRÅN DEN TILL M. BLÉRIOTS ÄRA AF FRANSKA AËRO-KLUBBEN ANORDNADE BANKETTEN.

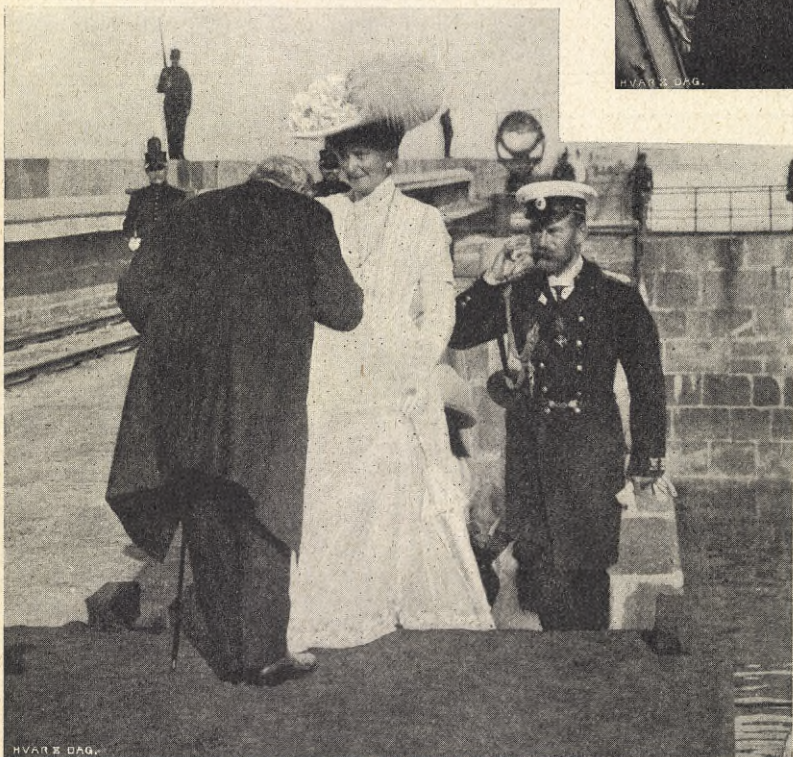
Kliché: Bengt Sjöversparre.

RYSKA KEJSARBESÖKET I FRANKRIKE.

“Sammankomsten mellan ryske kejsaren och presidenten Fallières visar ånyo, huru solida de band äro som förena Frankrike och Ryssland“, säger en af “Agence Havas” offentliggjord not med anledning af *ryske kejsarens* nu aflagda besök i Frankrike. Och dessa band äro en borgen för fredens upprätthållande i Europa — i den andan har såväl kejsaren nu talat, som de båda utrikesministrarne, Rysslands och Frankrikes, vid detta möte dryftat de föreliggande frågorna. Isvolski, den ryske utrikesministern, har för en intervjuare skildrat det poli-

RYSKA TSAREN I CHERBOURG: President Fallières samtalande med tsaren ombord å kryssaren Gallée, under den stora flottrevyn.

PRESIDENT FALLIÈRES KYSSAN-SANDE KEJSARINANS HAND vid hennes ankomst till Cherbourg. nederst: FRÅN FESTLIGHETERNA I CHERBOURG;

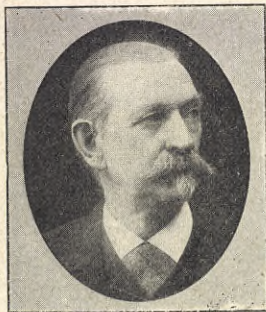
Å foton synas ryska kejsarinnan, president Fallières och kejsaren. Bakom kejsaren synes franske utrikesministern Pichon.

Efter fotografier.

Kiloh: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Skilm.../gh

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

E. STRIDSBERG.
Bruksägare. Ingenjör — Gullöfors. 70 år 16 Aug.*

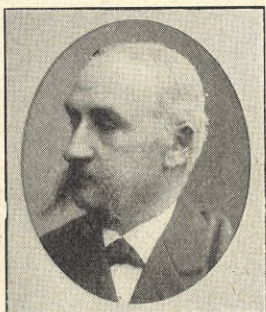
H. A. NYLÉN.
Yrkesinspektör. Civilingenjör. — Örebro. 65 år 6 Aug.*

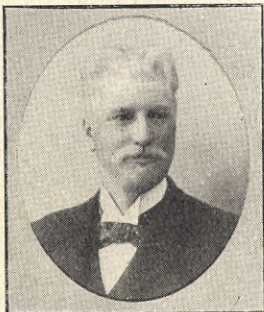
C. A. LILJEBÄCK.
Handlande. Vice konsul. — Haparanda. 60 år 8 Aug.*

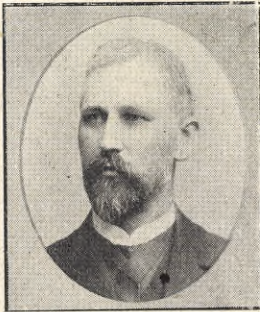
C. LORICH.
Direktör. — Linköping. 50 år 26 Aug.*

G. A. W. T. G:SON WESTFELDT.
F. d. Öfverstelöjtnant. Godsägare. — Borås. 70 år 3 Aug.*

EMIL COLLIN.
Grosshandlare. — Göteborg. 60 år 24 Juli.*

J. A. BJÖRKLUND.
Folkskollärare. — Mölndal. 55 år 3 Aug.*

ERNST STRIDSBERG. F. d. Led. af Riksd. F. K. Landstingsman för Eflsborgs län. Verksam kommunalman.

HERMAN NYLÉN. Stud. ex 63. Ex. från Teknologiska Institutet 67. Direktör och disponent vid Grane-fors kopparverk 93—97. Yrkesinspektör i Mellersta distriktet 1900, i Örebro distrikt sedan 01.

EMIL COLLIN. En af Göteborgs mera kända köpmän. Mångårig led. af stadsfullmäktige samt flera styrelser. Skattmästare i Frimurareordens Barnhusdirektion m. m.

J. A. BJÖRKLUND. Ordförande i Fässbergs Planteringsnämnd. Stiftare och ordf. i Fässbergs Landtmannaförening. Mångårig föreståndare och sekr. i Mölndals Arbetsarsinstitut. F. d. ledamot af skolrådet m. m.

NY JÄRNVÄG.

INVIGNINGSTÅGET PÅ KRISTIANSTAD—GLIMÅKRA—ELMHULT JÄRNVÄG anländer den 30 juli till Elmhult. (1 är landshöfding de Geer, 2 trafikchefen.) — Foto. Johanson, Elmhult.

Den döda HERRGÅRDEN

FÖR HVAR 8 DAG

AF ARTUR MÖLLER.

Björkarnas kronor utanför fönstret började bli stilla. Mot en bleknande himmel vajade ännu något enstaka hänge för en vind, som höll på att gå till ro.

Han släckte lampan och lutade pannan mot fönster-glaslet.

Den annalkande sommarnatten hade vidrört det fula landskapet med sin trollstaf.

Fosfatfabrikens flämtande puls hade stannat. Skorstenen lyfte sig, rökfri och smärt som en minaret, öfver de dunströda molnen närmast furuskogens taggränd upp i det rena, grönbleka himmelbältet ofvanför. De åtta arbetarekasernerna smälte in i åsens skugga, som gaf en viss diskret fantastik åt deras fulhet, något af åtta vanskapta jättesyskon.

Han samlade ihop sina papper och lade ner dem i ritbordets låda tillsammans med linjaler och bestick.

Nå slog hans egen timme, nu väntade honom någonting, som inte fick försakas.

Med raska steg gick han förbi klubbbrummets fönster, från hvilka två breda ljusrektanglar lågo ut öfver vägen. Nu spelades där vira och dracks punsch. Han skulle lätt kunna bli hörd, ett fönster stod öppet, och han gick därför på tå i sanden.

När han kom ut på vägen, saktade han sina steg. Dagens sol, kolfvarnas hetsande dunk och remmar-nas hvin, arbetstarkarna hade ännu icke lagt sig till hvila i hans sinne. Och till detta möte fick han bara komma i tystnadens högtidsdräkt.

Barskogens på en gång rena och heta luft fyllde hans lungor. Vägen buktade mellan knalliga backar, där stengrunden ibland stack upp en kal hjässa, ibland en sprucken knäskål, ibland en mossbelupen kutrygg ur den tunna myllan. Här och där skytmade en enstaka björks vekt ungdomliga gestalt inne i furornas åldriga och högstammiga pelarskog.

Men nu lika litet som annars hade detta landskap någonting att säga *honom*. Ett landskap öppnar inte sitt hjärta för hvem som helst och minst för en främ-ling.

Och främling skulle han alltid bli här — kanske därför att han innerst *ville* det. Han hade andra barndomsminnen att bevara, och hans längtan ville vara trofast mot det ljusa landet långt borta, där han slagit upp sitt öga mot lifvet. Där hade redan kommit så mycket skymmande för det aflägsna minnet, och stundom kunde han tro, att hela den hvita herrgården med sina solbadade terrasser och svala alléer bara var en saga. Men så var det ändå den enda plats, dit han kunde förlägga sin lyckodrom.

Samtidigt hade den flyttats allt längre bort. Han hade bundit sig här i enrislandet. Han hade sett sitt lyckolandskap taga lika vaga och oupphinnliga konturer som solnedgångens rosenmoln, till hvilken ingen väg längre förde mer än drömmens regnbågsbro.

Så hade detta oväntade på nytt gjort allt lefvande och verkligt igen. En syn, så enkel, så förklarlig och likväl hans ögon, som ständigt sökte en hemlig, undre mening bakom lifvets yttre torftighet, så my-

stisk, att han nu undrade om han skulle återfinna den på samma plats, där den första gången blänkt fram ur sommarnattsduklet.

Han hade sett skogen öppna sig och de mörka furorna stiga tillbaka från en vid, sluttande äng, sål-lad af blåklockor och vallmo. Uppför slutningen ledde en rak, förnäm allé af popplar. Och höjdens mynning stängdes af en grind mellan två kolonner. På båda sidor om dem spärrades blicken af en mer än mans-hög, klippt häck, men genom grindens gallerverk kunde hans öga, efter hand som det började vänja sig, skymta dunkla bersåer, terrasser och rabatter. Och inne i grönskan lyste hvita fläckar, som nakna marmorbilder.

Först hade han stannat som man stannar inför nå-got, som man plötsligt känner sig ha sett utan att kunna säga när eller om det ens kan ha varit i denna tillvaro. Denna poppelallé, denna häck, denna skul-terade grind? Det var inte möjligt, att han såg dem för första gången. Än den böljemjuka kontur, som löfträdens lummighet inne i parken tecknade mot den hvita himlen! Själva nattvindens vyssningar i deras kronor föreföllo honom förtrogna som en aldrig helt förglömd vaggvisa.

Som han då stod där orörlig, där hans steg hejdsats vid första anblicken af parken, fick han höra ett sakta knastrande inifrån parken. Det var mänskofötter, som närmade sig. De gingo långsamt och högtidligt. En hvit gestalt blef skönjbar genom gallerverket. Hufvudet var obetäckt, af dess kontur kunde han sluta, att det svarta håret låg uppfäst i en grekisk knut. Anletsdragen kunde han på grund af dunklet inne i parken icke urskilja, men gestalten var ung och ädel.

Helt nära grinden vek hon, alltjämt med samma högtidliga långsamhet, af åt vänstra sidan och skred bort mot en af de hvita marmorbilderna. Där tog en tät syrenbuske bort henne ur hans åsyn.

Och han förmådde icke röra sig från platsen — han stod förtrollad, förlamad.

Hvad var det han sett? Hvilken sällsam altartjänst förrättade väl denna hvitklädda kvinna här i hans barndomspark — nå, den *kunde* det ju inte vara, den låg många hundra mil från den plats där han stod.

Han vände icke hem förr, än han hört de lätta och likväl så högtidliga stegen på nytt dö bort i parkens dunkel.

Hela den påföljande dagen kunde han icke slita sin tanke från den egendomliga synen. Han sade sig gång på gång, att den helt enkelt var en dröm från föregående kvällen. Han hörde till dessa inät-vända, hvilka göra starka och hemlighetsfulla erfarenheter under sömnen. Ofta kunde han hela dagen bära med sig essencen af en dröm, hvilkens konturer utslätats, och denna essence kunde så ge hela hans tankelif en underklang af sällsam lycka eller aningsfullt svärmod — ibland båda delarna i outgrundlig förening.

Så denna dag.

På kvällen stod han vid samma tid på samma plats, spanade genom grindens galler och lyssnade till trädens hviskningar. Allt var verklighet. Han tyckte sig urskilja, att hon bar någonting i handen, en trädgårdskanna liknade det.

Men han hade inte stigit närmare gallergrinden, som af fruktan att ett stegs knastrande skulle skrämman synen på flykten. Höll honom kanske också en obestämd aning tillbaka, en instinktiv insikt om att mysteriet skulle upplösas, om man gick det in på lifvet.

Men i kväll, då han för tredje gången stod på sin post framför den slutna gallergrinden, kände han på annat sätt. Han måste göra sig kvitt denna sugande oro, som behärskat honom de tre gångna dagarna. Denna gåtas lösning hängde samman med hans väsens. Han måste finna den. Denna hvita gestalt, på hvilken han väntade, var hon inte hans innersta hemlängtas skyddsfé.

Men i kväll väntade han fåfängt. Hon kom icke. Kanske hade han kommit för sent, och hon hade redan varit där. Denna tanke fyllde honom med en sugande grämlöse och oro.

Han tog några raska steg framåt mot grinden. Hans hjärta klämtade. Den var öppen! Stilla jubel fyllde hans bröst och samtidigt föreföll det honom helt naturligt, att den skulle stå öppen för honom, parkens prins, den drömda herrgårdens nye arftagare.

Min lyckas park, jag hälsar dig, sade han och omfattade med blicken de friska grasmattorna och de lummiga träden.

I samma nu blef hans ansikte alldeles hvitt.

De hvita kolonnerna, som lyst mot honom ur grönskan, voro ju vårdar. Rabatterna — grafvar.

Den drömda herrgården var en kyrkogård.

Han vände sig mot det håll, där han sett den ensliga vandrerskan kväll efter kväll vika af med sin högtidliga gång. I skuggan inne mellan några sydlandskt yppiga valnötsträd skymtade en låg kulle täckt af en marmorplatta. På den låg ett tång af gula rosor. Men de voro längesedan vissna.

Marmorskifvan bar en inskrift. Han vände sig om och flydde, af fruktan för att få läsa sitt eget namn.

En högtidlig familjefest firades d. 31 juli å Strömsfors bruk i Västergötland, då fru Emma Larson (1), f. Nylander, änka efter framlidne bruksägaren, ledamoten af riksdagens första kammare S Larson å Limmared, fyllde 80 år. En af hennes söner, bruksägaren David Nylander (5) å Strömsfors, gaf därvid middag, till hvilken inbjudits släkt och vänner, till ett antal af omkring 80 personer, och blef den vördade äldringen, som ännu är i besittning af full spänstighet och lifskraft, särskildt hyllad såsom mor till och uppfostrinna af fem i samhället alla framstående söner, nämligen: jordbruksministern, statsrådet Oskar Nylander (3), provinsialläkaren E. Nylander (2), bruksägaren Dav. Nylander och ingenjören S. Nylander (4) samt den i vida kretsar bemärkte, numera allidne domprosten i Strängnäs, K. U. Nylander. Till äldringens hyllande hade äfven infunnit sig hennes systerson justitieministern, statsrådet Alb. Petersson (6).

HVAR 8 DAGS utgiftsningdag

har — tillfölje förhållanden som sammanhånga med storstrejken och följer däraf — för föregående och detta nummer måst framflyttas några dagar. När följande nummer utkommer är nu vid pressläggningen omöjligt säga, men hoppas vi att vid vederbörlig tid härför arbetsförhållandena äro så ordnade att H. 8. D. och öfriga tidningar kunna regelbundet utkomma.

OBS.! Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

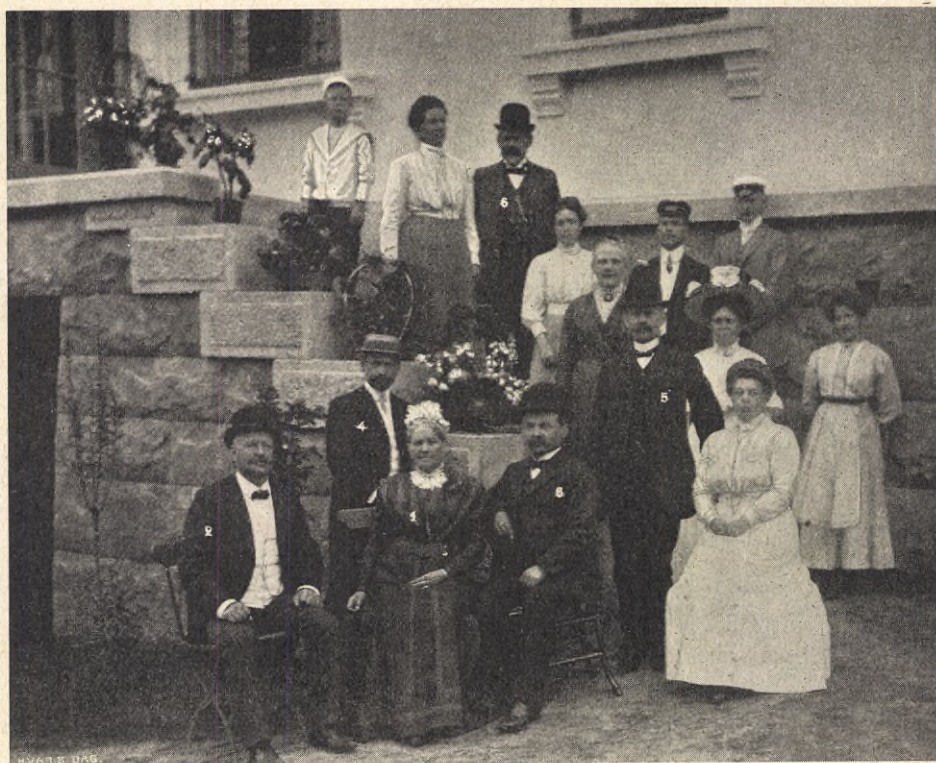

Foto. Nilsson, Limmared & Tranemo.

EN HÖGTIDLIG FAMILJEFEST.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

Rättelse. I föregående nr af H. 8. D. återgäfvos de båda porträtten af Excelsiorförbundets, Sveriges folkbildnings- och ungdomsrörelse, afgående och nyvalde president, därvid namnen råkat blifva omkastade. Red. Torgny är sålunda den stående, tandläkare Öberg den sittande.

46:te HÄFTET INNEHÅLLER: Elisabeth Anrep-Nordin. — Svenska bilder. — Engelska territorialarmén. — Ogonblicksbilder från storstrejken. — Leipzigs universitet 500 år. — Bilder från oroligheterna i Spanien. — Spanska Riffkriget. — Blériot hyllas. — Ryska kejsarbesöket i Frankrike. — Veckans porträttgalleri. — Järnvägsinvigning. — "Den drömda herrgården" af Artur Möller. — En högtidlig familjefest.